

Fuldendelsen af Sørø Kirkes Dekoration. Denne Sag har nu allerede staaet paa i flere Aar, og det Hele har allerede kostet omtrent 30,000 Rd., men der er nu Spørgsmaal om Foretagendets Afslutning. Det første Syn afholdtes den 7de August, og det næste, som jeg før nævnte, den 1ste November. Det hedder i Synsforretningen: „I Mellemtiden var ikke alene Dekorationen i Kor og Kors fortsat, hvorved under Arbeidets Gang flere høist interessante gamle Baabenfjolde og Indskrifter, vedrørende Absalons og Esbern Snares Slægt, vare fremkomne i deres oprindelige Skikkelse, men der var tillige reist store Stilladser i Midterstribet og i det nordre Sidestrib, ved hvilke det var blevet muligt at affrage Kalken paa Hvelvingerne. Det viste sig nu klart, at de ældste her, under tidligere Overmalinger afbækkede, Dekorationer i Hovedsagen frembøde selvsamme Karakter som den Dekoration, der alt var gennemført i Kor og Kors. Synet var derfor enstemmig af den Anskuelse, at Udsmykningen af Høikirken og Sidestribene burde ske i Overensstemmelse med de af Professor Kornerup for Synet forelagte Tegninger, der nøie slutte sig til de foresundne Resten af den karakteristiske og smukke Dekoration, der, ligesom i Roskilde Domkirke, aabenbart er bleven anbragt i Kirken ved en gennemgribende Restauration af samme i Slutningen af det 13de Aarhundrede. Synet maa ogsaa paa det mest Intrængende anbefale, at Høikirkens og Sidestribenes Udsmykning uden nogen Standsning fortsættes og hurtigt mulig tilendebringes, for at Kirkens Indre kan danne et værdigt og harmonisk Helt, og derefter, saa snart ske kan, atter overgives til Menigheden, som med Længsel imødeser Restaurationens Fuldbendelse.“ Der føies til, at der vel ved Udførelsen i det Enkelte af Dekorationen kunde komme et Tillæg til denne Sum, der dog ikke vil være af nogen stor Betydning, og at Summen derfor maa betragtes som kalkulatorisk. Der siges nemlig endvidere: „Men Synet maa dog ogsaa paa den anden Side udtrykkelig fremhæve, at den indre Udsmykning vil i Langhuset som i Koret og Korset støde paa uforudseelige og uberegnelige Standsninger og Bekostninger, idet der sikkert,

naar Kalken helt aftages paa Bæggene, ogsaa her vil opdages ældre Baabenfjolde, henholdsvis hørende til Absalons Slægt, Samtid og nærmeste Eftertid, som selvsølgelig fortjene den omhyggeligste Undersøgelse og Istandsættelse, for at Kirken kan komme til at staa for Efterslægten som et i vore Dage fornøyet Mausoleum over Skjalm Hvides berømte Æt, hvem Danmark skylder saa Meget, og hvem særlig Sørø skylder sin Oprindelse og Betydning.“ Saaledes lyder den Udtalelse, der fra Ministeriets Side blev tilsendt Udvalget, og, ihvorvel det under andre Forhold kunde siges, at man kunde udsætte et saadant Arbeide, nemlig Dekorationen, i nogen Tid, synes det mig dog, det maa indrømmes, at man, naar denne Kirke i længere Tid har staaet som ubrugelig, eller i alt Fald ikke paa nogen Maade har været for Menigheden, hvad den skulde være, bør gjøre den færdig nu. Dertil kommer, at det ogsaa i økonomisk Henseende vilde være en høist uheldig Fremgangsmaade, om man nu vilde nedrive de Stilladser, der ere opstillede til Foretagelsen af den endelige Dekoration af Kirken, for mulig senere en Gang i Tiden atter at komme til at begynde paa Dekorationen. Navnlig efterat man nu er fuldt færdig med at udføre, hvad en anden Bevilling tidligere gif ud paa, vilde det være uheldigt ikke at tilendebringe den hele Ordning med Hensyn til Gulvene i Kirken. Dette har man ved tidligere Bevillinger udsat af lignende Hensyn som dem, her ere gjorte gjældende, idet man erkjendte, at naar der var Spørgsmaal om Barmerør, var det vigtigt at bruge de Penge, man havde, til at lægge Flisegulve i Kor-kirken og Gulve i Staderne. Man har udsat dette, fordi det vilde være vigtigt at gjøre det, idet man derved udsatte sig for at maatte oprive dem igjen for at faae lagt Barmerør. Det Samme gjælder her, naar Barmerørene nu blive lagte i Gulvet. Man udsætter sig da for senere at maatte begynde paa en ny Reparation og Restauration, og det Hele vil komme til at staa ufuldendt og uskønt, hvad der vil være beklageligt baade fra den ene og fra den anden Side betragtet. Jeg har som sagt det Haab, at ogsaa Udvalget, naar jeg havde havt Leilighed til for det at udtale mig